

Našel jehlu. Píchnul se?

Napsal uživatel Soňa Šímová
Pondělí, 14 Duben 2008 19:23 -

„Co se vám stalo?“ divila jsem se, když přišel Láďa s Honzíkem ze školky. Táta byl podivně zamklý, nakonec se mi ho ale podařilo rozmluvit. Po pravdě, kdybych ale věděla, co se dozvím, byla bych raději, kdyby snad mlčel... „Našli jsme před školkou na chodníku stříkačku!“, procedil mezi zuby. Nepocházely mi souvislosti, patrně v sebeobraně. Jak před školkou? „Ty, jsi viděl před školkou jehlu, prosím tě kde?“ „Ležela na chodníku... a Honzík ji zvedl!“ ZVEDL?! V tu ránu mne zachvátila panika. „Píchnul se!!!?“

Hlas mi přeskočil. „Honzo, Ježíši Honzo, kde jsi!“ běhala jsem po bytě jak šílená. „Ukaž ruce, svlíkni se. Musíme na pohotovost, co budeme dělat?!“ „Prosím tě uklidni se,“ zalomcoval se mnou Láďa. „Byla zavřená.“ „Víš to jistě? Co jsi dělal? Co budeme dělat?!“ Žijeme přeci v době očkované virem HIV a žloutenkou všech možných písmenek abecedy. V té souvislosti mne napadlo, že poblíž školky je nemocnice i hřbitov! Nebo ji tam odhodil nějaký feťák? Po mailu zrovna kolovaly varovné zvěsti o tom, jak je třeba prohlédnout jakoukoli sedačku v kině, v metru v dopravě, protože několik Francouzů doplatilo na zlovůli narkomanů...

Láďa, jako by mi četl myšlenky... „Nemocnice je odtud dva kilometry, prosím tě. Jehlu jsem hodil do koše.“ „Honzo, jak to že jsi to zvedal?!“ Úplně vidím jeho udivený pohled, jak drží tu věc v ruce a nese otci ukázat. „Koukej co jsem našel tati, co to je?“ zeptal se určitě nevinně. Vtěsňovala jsem mu ten den do hlavičky víc než kdy dřív pravidla života na dnešní zemi a dítě po mne opakovalo jak cvičená opička. „Nesmím na nic sahat, když něco uvidím, tak už to NIKDY nezvednu, a řeknu o tom paní učitelce.“

Paní učitelce jsme tu zprávu zvěstovala ráno i já. Ráno jsem ji upozornila, že na chodníku před školkou se válí jehly. Značně jsem ji vyděsila a předala svůj díl obav na povolanější osobu, která za chvíli vyrazí se štrúdlm cvrčků na procházku nebezpečnou ulicí. Já mohla jsem jít relativně klidně do práce. Stejně se ale už nikdy nezbavím pocitu, že mohla být otevřená, že mohla být infekční, že stačilo tak málo. Dávejte pozor!